

บทที่ ๖

บายฤดูร้อนของเมืองไทเป หลังจากพายุฝนเข้า
กระหน่ำเพียงชั่วไม่กี่นาที อากาศเย็นชุ่มฉ่ำก็เข้ามาแทนที่
ความอบอ้าวเมื่อครู่จนหมดสิ้น ต้นไม้ใบหญ้าข้างทางเขียว
ชอุ่ม หยาดฝนไหลมารวมตัวกันกลายเป็นสายน้ำเล็ก ๆ ค่อย ๆ
รินลงมาจากต้นไม้สูงใหญ่ ทำให้อิฐตัวหนอนสีแดงเปียก
เป็นทาง และทำให้มนุษย์เงินเดือนทั้งหลายที่เพิ่งรับประทาน
อาหารกลางวันเสร็จต้องมาพลอยเปียกละอองฝนไปด้วย

ฟางซวงซวงกอดถุงกระดาษสีน้ำตาลไว้กับตัวแน่น
แล้ววิ่งหนีละอองฝนเป็นพัลวัน ชุดเสื้อกระโปรงติดกันสีเทา
ทึม ๆ ดูไม่สะอาดตา เส้นผมสีดำละเอียดนุ่มถูกเกล้าขึ้นเป็น
ทรงที่ล้ำสมัยที่สุด รองเท้าหนังสีดำน้ำจางเปียกแฉะ ใน
มือของเธอยังมีขนมปังฝรั่งเศสแท่งยาวที่พยายามใช้ลิ้นนอก

6 Hot Guy 01 ทนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

บั้งฝนให้มันอย่างตุลั้กตุลั้

"ไม่ทันแล้วๆ!" หญิงสาวพยายามเคี้ยวขนมปังฝรั่งเศสที่แข็งและเหนียวราวกับหนังวัว ทั้งยังมีแก๊จใจร้องไวยวายเบาๆ

ฟางซวงซวงกระโดดข้ามแอ่งน้ำอย่างยากลำบาก จากนั้นก็มุ่งหน้าไปยังอาคารสำนักงานใหญ่ของเดอะ แกรนด์กรุ๊ป

ในตอนนีไม่มีใครอยู่บนถนนสักคน เพราะพนักงานของเดอะ แกรนด์ กรุ๊ปไม่มีใครกล้าไม่รักษาเวลา เนื่องจากหัวหน้าผู้สูงศักดิ์ของพวกเขาขำขันย้ำหนาว่าเวลาเป็นเงินเป็นทอง ถ้าหากไม่เข้างานตรงเวลาก็จะเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรของบริษัท ดังนั้นแม้แต่ผู้บริหาร ถ้าหากไม่รักษาเวลาให้ดีสะกั้อาจจะถูกดึงออกจากตำแหน่งได้ง่ายๆ เหมือนกัน

ส่วนฟางซวงซวงที่เพิ่งจะเข้าทำงานที่นี้ได้เพียงสองเดือนก็ถูกขึ้นชื่ออยู่ในบัญชีดำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ถ้าหากวันนี้เธอเข้างานสายอีกสะกั้อาจจะต้องกลับบ้านไปนอนรอกินเงินสวัสดิการสำหรับผู้ตกงานแน่ๆ

เป็นเพราะซูเหลียนนั่นแหละ! ถ้าซูเหลียนไม่รั้งเธออยู่กินอาหารกลางวันแล้วยังพาไปเดินซื้อของอีกสะกั้อสินค้ำพวกนั้นคงไม่ล่อตาล่อใจจนเธอต้องรีบวิ่งกระหืดกระหอบ

เดือนจีน 7

มาทำงานสายแบบนี้หรือ

ฟางซวงซวงกระซิบลงในมือ จากนั้นก็ทอดถอนใจกับความขาดสติของตัวเองเมื่อครู่นี้ ชั่วโมงเวลาสั้นๆ เธอผลาญเงินเดือนของเธอหมดไปถึงครึ่ง โดยเงินทั้งหมดนั้นเธอใช้ไปกับของไร้สาระพวกนี้

และเพราะมัวแต่วิ่งเธอจึงไม่ทันได้ระวัง ทำให้สายกระเป่าถือเข้าไปเกี่ยวกับกระจกมองข้างของรถเก๋งคันหนึ่ง หญิงสาวลึ้มคะมำไปข้างหน้า ถูกระดาศสีน้ำตาลลอยคว้างไปหาชายหนุ่มคนหนึ่งเหมือนมันมีปีกบินเป็นของตัวเอง

ชายคนนั้นเพิ่งจะก้าวลงมาจากรถเก๋ง สูทสีดำขนาดพอดีตัวทำให้ร่างของเขายิ่งดูสูงใหญ่ ดวงตาดำลึกสีดำสนิทมองไปยังอาคารของเดอะ แกรนด์ กรู๊ปและหรีล่งอย่างใช้ความคิด ทันใดนั้นถูกระดาศก็พุ่งเข้ามาหาเขาโดยที่เขาไม่ทันได้ตั้งตัว และแล้วมันก็ค่อยๆ เปิดอ้า สรรพสิ่งต่างๆ ที่อยู่ใต้นั้นก็ทะลักเข้าไปใบบนหน้าของเขา แล้วร่วงหล่นจากใบบหน้าเยอหียงของเขาที่ละชิ้น

ฟางซวงซวงใช้สองมือปิดหน้าก่อนกริดร้องในลำคอ เธอไม่กล้ามองภาพที่กำลังเกิดขึ้น และคิดว่าอยากจะให้ชีวิตนี้แยกแล้วสูบเธอลงไปอยู่เป็นเพื่อนยมบาลด้านล่างให้รู้แล้วรู้รอด ตอนนี้องานการณ์ตรงหน้าน่าอัปอายจนเธออยากจะรีบไหว กางเกงชั้นในลูกไม้หลากสีสั่นรวมทั้งบรา

8 Hot Guy 01 หนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

แบบต่างๆ ร่วงหล่นลงบนพื้น ที่ร้ายไปกว่านั้นคือบางชิ้น
ยังค้างเต็งอยู่บนตัวผู้ชายคนนั้น

เขาหรีเปลือกตาทั้งสองข้างลง แล้วขมวดคิ้วหนา
เหมือนไม่อยากจะเชื่อเหตุการณ์ตรงหน้า จากนั้นก็ค่อยๆ
ยื่นมือไปหยิบกางเกงในผ้าตัวนสีชมพูออกจากศีรษะ
นัยน์ตาสีดำจ้องมองเสื้อผ้าชิ้นที่สมควรจะอยู่ในที่ลับที่สุด
ด้วยแววตาคมกริบ จากนั้นก็หันมามองฟางซวงซวงที่ยืน
ตกตะลึงพริ้งเพริดอยู่อีกด้าน

"นี่ของคุณใช่ไหม" นิ้วมือนิ้วหนาแบบผู้ชายของเขา
กำชุดชั้นในลูกไม้ตัวจิ๋วไว้ ภาพที่เห็นดูขัดกันอย่างไม่น่าเชื่อ

ฟางซวงซวงหน้าแดงด้วยความอับอาย จากนั้นก็
รวบรวมความกล้าก่อนออกไปช่วยชีวิตบรรดาชุดชั้นใน
หญิงสาวยื่นมือสั่นเทาออกไป เข่งสุดปลายเท้ากว่าจะหยิบ
กางเกงชั้นในลงมาจากศีรษะของเขาได้ ตอนนั้นหัวใจของเธอ
เต้นตึกตักราวกับจะทะลุออกมานอกอก

"ใช่ค่ะ" เธอก้มหน้าก้มตายอมรับ แล้วมองชุดชั้นใน
ที่เปื้อนดินทรายด้วยหัวใจที่แสนเจ็บปวด

เขาหรีเปลือกตาลงแล้วจ้องเธอด้วยแววตาคมกริบ
พยายามเดาว่าเธอเป็นใคร

"คุณเป็นพนักงานของเดอะ แกรนด์ กรู๊ปใช่ไหม" เขา
ถามพร้อมๆ กับยื่นชุดชั้นในที่อยู่ในมือไปจ่อที่หน้าของเธอ

เดียนซิน 9

สิ่งที่ไม่น่าเชื่อไม่ใช่ว่าเขาจำเธอไม่ได้ แต่เป็นการที่เธอจำเขาไม่ได้ต่างหาก ตอนนั้นเขากำลังสงสัยเพียงว่านี่คือลูกไม้ใหม่ของพนักงานสาว ๆ ที่ใช้ดึงดูดความสนใจของเขาหรือเปล่า

แต่จะมีผู้หญิงคนไหนที่วางแผนดึงดูดความสนใจเขาด้วยการทำตัวให้น่าอเนจอนาถขนาดนี้

สภาพของเธอเหมือนสินค้าค้างสต็อกมาข้ามปี

ฟางซวงซวงพยักหน้าแล้วรีบคว้าชุดชั้นในตัวจิ้งยัดใส่ลงในถุง ปลายนิ้วของทั้งสองสัมผัสผ่านกันชั่วเสี้ยววินาที ทว่าเธอก็รู้สึกถึงไอร้อนที่ส่งผ่านมาจากเขา รวมทั้งชุดชั้นในตัวนั้นก็ยังมีไอร้อนจากมือเขาติดมาด้วย ซึ่งทำให้สองแก้มของเธอแดงเรื่อขึ้นมาอย่างประหลาด

"ขอโทษจริงๆ ค่ะ พอดีฉันกำลังรีบ ถ้าคราวหน้าเจอกันที่ร้านอาหาร ฉันจะเลี้ยงอาหารกลางวันเป็นการไถ่โทษนะค่ะ" เธอละล้าละลัก จากนั้นก็หันรีหันขวางคิดจะหนีไปให้เร็วที่สุด

ในขณะที่ฟางซวงซวงกำลังจะตั้งท่าจากไป เขาก็คว้าข้อมือเล็กๆ นั้นไว้ ไอร้อนจากมือใหญ่ไล่ขึ้นมาตามข้อมือของเธอ ทำให้หญิงสาวตกใจจนเกือบส่งเสียงร้องออกมา

"เดี๋ยว" เขาเรียกเธอเอาไว้ จากนั้นก็พิจารณาดวงตากลมโตเป็นประกายชุ่มฉ่ำที่มีแววประหลาดใจออกมาอย่าง

10 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

เห็นได้ชัด เธอไม่รู้จักรเขาจริงๆ ซึ่งมันทำให้เขารู้สึกสนใจในตัวเธอขึ้นมาอย่างประหลาด

ฟางซวงซวงมองเขาอย่างอัปจนหนทาง จากนั้นสายตาของเธอก็ไล่เรื่อยมาที่นิ้วมือและทรวงอกของเขาโดยไม่รู้ตัว บราลูกไม้สีเขี้ยวอ่อนแขวนอยู่บนกระดุมสุทสี่ด้าของเขา มันส่ายไปตามแรงลมราวกับจะหวัระเเยะเย้ยในความโศคร้ายของเธอ

"ผมคิดว่าคุณล้ิมตัวนี้ไปนะ" เสียงทุ้มต่ำของเขาพยายามกล้ืนหวัระเ

หญิงสาวครงอย่างหวัระเเย่ จากนั้นก็ยื่นมือล้้นเทออกไปหาบราตัวนั้น ตอนนีเธอแทบจะเข้าไปอยู่ในอ้อมอกของเขาแล้ว ไกล้กระท้่งได้กล้ืนน้ำหอมราคาแพงจากตัวของเขา ยิ่งทำให้มือท้่งสองข้างของเธอล้้นมากขึ้น และทำให้เธอห้ยิบบราตัวนั้นได้ยากขึ้นด้วย

ถ้าไม่ใช่เพราะบราตัวนั้นเธอแลกมาด้วยน้ำพักน้ำแรงมหาศาลแล้วล่ะก็ เธอคงยอมปล้่อยมันทิ้งไว้แล้วรีบวิ่งหนีไปแน่ แต่บราตัวนี้เป็นล้ีที่สวยที่สุดในล้ีชั้น และเธอต้องล้่งจองถึงสามอาทิตย์กว่าจะได้มาครอบครอง

เขามองเห็นเศษขนมบ้่งฝรังเศสที่ติดอยู่ตรงมุมปากของเธอ และพยายามเดารสชาติของมันว่าจะเป็นอย่างไร สายตาของเขาจับจ้องกล้ีบปากสีแดงฉ้่า ทันใดนั้นร่างกาย

เดียนซิน 11

ส่วนล่างของเขาก็มีปฏิกิริยาขึ้นมาทันที เขาไม่เข้าใจเลยว่าทำไมเขาถึงมีปฏิกิริยากับผู้หญิงสภาพแย่ๆ คนนี้ได้

ไม่ว่าจะมองจากมุมไหน ผู้หญิงคนนี้ก็ไม่มีอะไรตรงกับความต้องการของเขาเลยสักนิด

เสื้อผ้าสีเทาทั้งชุดห่อหุ้มร่างกายอวบอ้อมเกินกว่าขนาดมาตรฐาน และยังปกปิดส่วนเว้าโค้งของเธอไปจนสิ้น มีเพียงช่วงหน้าอกเท่านั้นที่นูนออกมาจนพอจะเห็นความแตกต่างของรูปร่าง ทรงผมโบราณกับกรอบแว่นตาสีดำที่ใหญ่พอจะสามารไล้ผู้ชายให้หนีไปด้วยความตกใจ ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลนี้ก็มากพอที่จะทำให้ผู้ชายส่วนใหญ่เดินหลีกทางให้ด้วยความเคารพ

เพียงแต่...ดวงตากลมโตใสแจ้วกับริมฝีปากแดงฉ่ำนั้นสะกดสายตาของเขาเอาไว้

ชายหนุ่มซึกจะสงสัยว่าตัวเองทำงานหนักมากเกินไปหรืออาหารที่กินเข้าไปเป็นพิษกันแน่ สายตาของเขาไล่ไปตามร่างของหญิงสาว แล้วคาดเดาว่าเธอจะสวมใส่ชุดชั้นในโป๊ร้งบางแบบนั้นในตอนไหน กางเกงชั้นในที่ทำให้ฮอริโมนของผู้ชายสูบฉีดได้ขนาดนี้ไม่เข้ากันกับผู้หญิงเฉิ่มๆ ที่อยู่ตรงหน้าเขาเลยสักนิด

ฟางซวงซวงรู้สึถึงสายตาโลมเลียของเขา ราวกับว่ามีใครใช้เปลวไฟอ่อนๆ มาวาดผ่านจนเธอทำอะไรไม่ถูก มีอ

12 Hot Guy 01 หนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

ทั้งสองข้างพยายามรั้งบราสีเขียวอ่อนลงมาสุดกำลัง ในที่สุดเธอก็กระชากอย่างหมดความอดทน เลียงแควกดตั้งขึ้นพร้อมกับที่หญิงสาวเซพงะถอยหลังไปสองสามก้าว ระหว่างที่เธอกำลังชื่นชมบราที่เธอเพิ่งช่วยชีวิตมันมาได้อยู่นั่นเอง สายตาของเธอก็เหลือบไปเห็นชุดสูทของเขา ชั่ววินาทีนั้นเธอแทบจะล้มลงไปร้องไห้กับพื้นให้มันรู้แล้วรู้รอด

หญิงสาวเก็บชุดชั้นในเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จริง แต่แรงกระชากของเธอทำให้กระดุมสองเม็ดบนชุดสูทชั้นดีราคาแพงหุ้ณหุดออกมา

"ขอโทษค่ะ ขอโทษจริงๆ ค่ะ" ตอนนี่ริมฝีปากก็พลอยลิ้นไปด้วย เธอพยายามคิดหาวิธีการชดเชยความผิด "ฉันมีกล่องเข็มกับด้ายอยู่ในออฟฟิศ เดี่ยวจะเย็บคืนให้นะคะ" เธอเสนอให้ด้วยความจริงใจ

ชายหนุ่มหย้กริมฝีปากขึ้น กลายเป็นรอยยิ้มที่นานๆ จะปรากฏขึ้นสักที

"ผมกลัวว่าถ้าเอาเสื้อให้คุณ เดี่ยวมันจะกลายเป็นเศษผ้าไปซะก่อนนะสิ" เขาส่ายหน้าแล้วสาวเท้าเข้าไปในประตูใหญ่ของเดอะ แกรนด์ กรู๊ปโดยไม่สนใจเธออีก

ฟางซวงซวงหน้าแดงเหมือนลูกตำลึงสุก เพราะเธอโมโหคำพูดขัดน้ำใจของเขา แถมยังไม่มีทางตอบโต้อีกด้วย เธอกำชุดชั้นในสีสวยในมือแน่น แล้วพยายามเดาว่า

เดียนซิน 13

ชายหนุ่มคนนั้นเป็นใครมาจากไหน

"หล่อนหายไปไหนอีกแล้ว" ผู้จัดการตะเบ็งเสียงจนทุกคนในที่นั้นหยุดงานในมือของตน

ผู้จัดการศีรษะเกือบล้านธุแก้มมั่นวาวของตัวเองอย่างขัดใจ แล้วเดินเป็นหนูดัดจั้นไปทั่วออฟฟิศ เพิ่มเอกสารวางกองระเกะระกะเต็มทางเดิน แล้วยังมีตุ๊กตาวางไว้มากมาย จนอาจทำให้คนอื่นสงสัยได้ว่านี่คือออฟฟิศของเดอะ แกรนด์กรุ๊ปหรือว่าร้านขายของเล่นกันแน่

ระดับผู้จัดการหลายคนกำลังวิ่งวุ่นอยู่ในกองของเล่นพยายามควานหาเอกสารสัญญาสำคัญที่ต้องเซ็นกับคู่ค้าที่ประเทศอังกฤษกันจ้าละหวั่น

ผู้จัดการโทษตัวเองเป็นครั้งที่นับไม่ถ้วนว่าทำไมถึงได้นำเอกสารสำคัญฉบับนั้นมอมให้ฟางซวงซวง

แต่เรื่องนี้จะโทษเขาก็ไม่ถูก ใครใช้ให้ฟางซวงซวงเกิดมาทำทางเหมือนกุสสตรีละ เขาก็โพล่คิดไปว่าผู้หญิงแบบนี้ น่าจะละเอียดรอบคอบ สามารถมอบหมายงานให้ได้ อย่างสบายใจ ใครจะไปคิดว่าหล่อนจะเป็นผู้หญิงมกง่ายพอมีเรื่องด่วนก็หายตัวไปเสียเฉยๆ แบบนี้

"ผู้จัดการคะ!" ฟางซวงซวงโบกบัตรพนักงานในมือสุดแรง พร้อมกับวิ่งหน้าตั้งเข้ามาในสำนักงาน

14 Hot Guy 01 ทนุ่ยร้าย... เจ้าชายอสูร

"เธอ! สายอีกแล้วนะ! ฉันเตือนเธอไปตั้งแต่อาทิตย์ที่แล้ว ใช้ไหมว่าวันนี้จะมีเซ็นสัญญากับลูกค้าจากอังกฤษ แล้วคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดเก็บสัญญาอย่างเธอเพิ่งจะโผล่หน้ามาตอนนี้หะเธอ รู้ไหมว่าลูกค้ามารอตั้งสองชั่วโมงแล้ว" ผู้จัดการโทรจนลมออกหู นิ้วที่ชี้มาที่ฟางซวงซวง สั่นด้วยแรงโทสะ

ถ้าเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นในเวลาอื่นล่ะก็ คนในบริษัทจะพากันทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้แล้วเนียนๆ ให้เรื่องนี้จบไป แต่วันนี้ไม่ใช่วันปกติ เพราะท่านประธานบริษัทบินตรงมาจากอเมริกา และพาผู้บริหารระดับสูงมาเป็นขบวนแห่มังกรด้วยทุกฝ่ายในบริษัทจึงเตรียมตัวออกมาต้อนรับอย่างพร้อมเพรียง มีเพียงฟางซวงซวงเท่านั้นที่วิ่งกระหืดกระหอบมาเข้างานสาย

"ผู้จัดการคะ ฉันไม่ได้ตั้งใจนะคะ ฉันพยายามวิ่งกลับมาเต็มที่แล้ว แต่พอดีเจออุบัติเหตุที่หน้าประตู"

เธออธิบายพลางล้วงหาเอกสารเซ็นสัญญาที่ยับยู่ยี่เหมือนเศษขยะจากถุงกระดาษสีน้ำตาล ระหว่างนั้นเอง กางเกงชั้นในหลายตัวก็ร่วงหล่นลงบนพื้น เพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้ชายพากันเบือนหน้าหนีอย่างรักษามารยาท

ฟางซวงซวงสุดลมหายใจเข้าด้วยความตกใจ จากนั้นก็พยายามใช้เท้าเขี่ยให้กางเกงชั้นในเหล่านั้นเข้าไปซุกอยู่

ใต้โต๊ะ

"ไม่ต้องมาแก้ตัว!" ผู้จัดการกำลังเข้าสู่โหมดคลุ้มคลั่ง เขาคว้าข้อมือของเธอแล้วลากพาไปที่ห้องผู้บริหารที่อยู่ชั้นบน "เธอเอาเอกสารไปให้ผู้จัดการใหญ่เองกับมือ จากนั้นก็คอยยืนเสิร์ฟน้ำชากาแฟอยู่ตรงนั้น แล้วอย่าเอ่ยปากพูดออกมาแม้แต่คำเดียว!" เขาโมโหจนสั่งให้ฟางชวงชวงไปเป็นเด็กเสิร์ฟ แล้วตัดสินใจว่าหลังจากงานเซ็นสัญญาเขาจะต้องตะเพิดเธอออกจากบริษัทให้เร็วที่สุด

เมื่อก้าวเข้าสู่ลิฟต์ที่จะพาตรงไปสู่ชั้นบนสุด ฟางชวงชวงก็อดเหลือบมองสีหน้าผู้จัดการไม่ได้ พร้อมกับใช้กระจกลิฟต์ตรวจสอบสภาพหน้าผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้เรียบร้อย จากนั้นก็ทอดถอนใจว่าวันนี้เป็นวันชวยลำหรับเธอแท้ๆ

"รออยู่ตรงนี้!" ผู้จัดการออกคำสั่งให้เธอรออยู่ในห้องพักผ่อน จากนั้นเขาก็ก้าวเข้าสู่ห้องเซ็นสัญญา และบอกสถานการณ์ทุกอย่างให้ลูกค้าสบายใจ

ในห้องพักผ่อนยังมีเด็กหญิงอายุประมาณเจ็ดขวบนั่งอยู่ตรงมุมห้อง ใบหน้าจิ้มลิ้มเข้ากับเส้นผมหยักศกเป็นลอนสวย หนูน้อยสวมชุดกระโปรงผ้าฝ้ายเนื้อดีเหมือนตุ๊กตาน้อยๆ ที่ใครเห็นก็ต้องหลงรัก

16 Hot Guy 01 ทุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

แต่ดูเหมือนดวงตางามคู่นั้นจะแฝงไปด้วยความ
โกรธเกรี้ยว แขนเล็กๆ คู่นั้นกอดหนังสือปกแข็งเล่มหนา
ไว้แน่น

คราวนี้เด็กน้อยจับหนังสือพาดกับโต๊ะจนเป็นรอยไป
ทั่วหน้าปก

"นี่ หนังสือเขาไว้ใช้อ่านนะจะ ไม่ใช่เอามาทาบโต๊ะเล่น"
ฟางซวงซวงเดินไปหาเด็กหญิงด้วยความแปลกใจ จากนั้น
ก็ห้ามปรามด้วยรอยยิ้ม บ้านของเธอเปิดเนสเซอร์รี่ เพราะ
ฉะนั้นการรับมือกับเด็กแบบนี้เป็นเรื่องง่ายมากสำหรับเธอ
เพียงแต่เด็กหญิงไม่สนใจคำพูดของเธอแม้แต่น้อย
หนูน้อยเชิดคางขึ้นแล้วใช้ดวงตาคู่สวยมองจิกหญิงสาวด้วย
ความไม่พอใจ

"นี่มันหนังสือของฉัน ฉันจะทำอะไรกับมันยังงี้ก็เป็น
เรื่องของฉัน เธอไม่เกี่ยว" ตอนนี้อย่างชินกำลังอารมณ์เสีย
และมองผู้หญิงที่ไม่รู้ความตรงหน้าด้วยความหงุดหงิด
หนูน้อยกำลังโกรธที่พ่อของเธอทำโทษให้เธอต้องมาอยู่ใน
ห้องนี้ เพราะเมื่อวานนี้เธออาละวาดไล่ครูพี่เลี้ยงคนหนึ่ง
จนเตลิดเปิดเปิง

ในปีที่หนูน้อยอาละวาดไล่ครูพี่เลี้ยงไปแล้วทั้งหมด
ห้าคน แต่กลับไม่รู้สึกลึบเลยสักนิด เพราะครูพี่เลี้ยง
พวกนั้นหวังจะมาตักถังข้าวสารกันทั้งนั้น ปากก็ว่าจะมา

เดียนซิน 17

ดูแลให้การศึกษากับเธอ แต่เป้าหมายที่แท้จริงอยู่ที่พ่อของเธอต่างหาก ครูพี่เลี้ยงพวกนั้นทำตัวเป็นหญิงสาวที่แสนดี เวลาอยู่ต่อหน้าพ่อ แต่พอลับหลังเท่านั้นก็แปลงร่างกลายเป็นคุณนายท่านประธาน และวินาทีที่เธอหลับ ผู้หญิงพวกนั้นก็วิ่งโร่ไปหาพ่อของเธอที่ห้องทันที

อย่างเช่นเมื่อคืนนี้หนูน้อยเห็นครูพี่เลี้ยงคนนั้นสวมชุดไปร่งบางเดินเข้าไปในห้องหนังสือของพ่อ เธอจึงแอบปล่อยสุนัขตัวใหญ่พันธุ์ดุเข้าไป จนผู้หญิงคนนั้นถูกกัดจนเสื้อผ้าขาดเป็นริ้วๆ

เธอรังเกียจผู้หญิงเหล่านั้นที่ชอบวางแผนให้ทำพ่อของเธอ แต่ทุกคนดูเหมือนจะมีแผนชั่วมากขึ้นเรื่อยๆ ปากก็ว่าสามารถดูแลเธอได้ แต่เอาเข้าจริงกลับใช้เธอเป็นสะพานข้ามไปหาพ่อ แต่พ่อกลับไม่ยอมฟังคำอธิบาย แล้วโยนความผิดทั้งหมดมาไว้ที่เธอคนเดียว

หยิ่งซินพาดหนังสือกับมุ่มชอบโต้ะ กะจะทำให้หนังสือแหลกสลายคามือเลยก็เดียว

แต่ฟางซวงซวงไม่ใช่คนขวัญอ่อนที่ตกใจอะไรง่ายๆ แม้อายุ้มจะเหยลงแต่ก็ยังไม่หายไปจากใบหน้า "เด็กน้อย ไม่มีใครคนไหนสอนมารยาทให้เธอจ๊ะ" หญิงสาวพูดกับเด็กหญิงด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนเป็นพิเศษ

"มารยาทนั้นเธอ ทำไม่ฉันต้องมีมารยาทกับเธอด้วย

18 Hot Guy 01 หนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

อีกอย่าง ครูพวกนั้นก็ไม่ได้สอนมารยาท แต่สอนวิธียั่ววนพวกผู้ชายให้ฉันมากกว่า" หยิ่งชินตั้งใจแสดงท่าทางหยาบคายเต็มที่ เด็กหญิงเลียนแบบท่าทางของพวกเขาจนอาทิตย์หลายเวลาที่พวกเขาคุยกัน และเพราะเด็กน้อยมักจะถูกล่ามหัวว่าเป็นคนผิด จึงสะสมบ่มเพาะความก้าวร้าวเอาไว้ในใจตลอดมา

ฟางซวงซวงเบิกตากว้างเอามือทาบอกด้วยความตกใจ ไม่อยากจะเชื่อว่าเด็กหญิงหน้าตาน่ารักตรงหน้ากลับแสดงกริยาไม่ผิดไปจากแม่ค้าในตลาด "ฉันอยากจะเจอผู้ปกครองของหนูจริงๆ อยากจะรู้ว่าเขาอบรมหนูมายังไง"

"อยากเจอเขานั่นหรือ คิดจะป็นขึ้นเตียงพ่อด้วยอีกคนใช่ไหม เธอจะได้คุยเรื่องการอบรมฉันบนเตียงของพ่อด้วย แต่พ่อของฉันเป็นผู้ชายเพอร์เฟกต์ขนาดนั้น ไม่มีทางชายตามองผู้หญิงทั้งอ้วนทั้งน่าเกลียดอย่างเธอหรอก" หยิ่งชินพูดอย่างเกรี้ยวกราด และเหมารวมว่าฟางซวงซวงก็เป็นผู้หญิงใจง่ายอีกคนหนึ่ง

เปลือกตาลหลังกรอบแว่นสีดำหรือลึง นัยน์ตาใสแจ้วมีเปลวเพลิงแห่งความโกรธเกรี้ยวลุกโชนขึ้น ครอบคร้วของเธอคุ่นเคยกับการดูแลเด็กๆ มากกว่าใครๆ ก็ว่าได้ แล้วทำไมเธอจะจัดการกับพฤติกรรมหยาบคายของหยิ่งชินไม่ได้ ตอนนั้นหญิงสาวไม่ได้โกรธที่เด็กน้อยปรามาสรูปลักษณ์ของ

เดือนจีน 19

เธอ แต่โทรทัศน์เด็กน้อยไม่มีมารยาทต่างหาก

ฟางซวงซวงสืบทอดเข้าไประยะหนึ่ง หายใจเข้าออกตามปกติ เตรียมพร้อมโจมตีโดยไม่ให้อีกฝ่ายตั้งตัว

หญิงสาวกำสองมือแน่น พยายามฝืนยิ้มออกมาเตือนตัวเองว่าตอนนี้เธอกำลังอยู่ในบริษัท และเด็กขาดการอบรมคนนี่คงเป็นลูกสาวของผู้บริหารระดับสูงสักคน เพื่อเลียปากเลียขี้ของตัวเธอจะต้องอดทนเอาไว้

"เด็กผู้หญิงไม่ควรพูดจาแบบนี้จะ" ฟางซวงซวงกัดฟันพูด

หย่งซินแค้นเสียงที่เหมือนไม่เห็นฟางซวงซวงอยู่ในสายตา จากนั้นรอยยิ้มชั่วร้ายก็ผุดขึ้นที่ริมฝีปากเล็กๆ ของเด็กหญิงพร้อมกับเสียงหัวเราะเย้ยเยือก ดวงตาใสแจ๋วคู่นั้นมองไปทางฟางซวงซวง ก่อนจะค่อยๆ ยื่นมือออกไปจับแผ่นกระดาษและฉีกออกช้าๆ

เสียงกระดาษขาดออกจากกันบาดลึกไปทั่วทุกอณูของห้องพัก หน้ากระดาษหนังสือถูกฉีกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยแล้วร่วงหล่นลงบนพื้นพรมหนานุ่ม

ฟางซวงซวงรู้สึกว้าวุ่นประสาทในสมองของเธอขาดผิงออกจากกันเหมือนมีใครมาวางระเบิดเอาไว้ โทสะพลุ่งพล่านจนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เธอพุ่งไปข้างหน้าแล้วผลักหนูน้อยจนล้มลงไปกองกับพื้น ก่อนกระหน่ำตี

20 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

บั้นท้ายของหย่งซินโดยไม่ยังมี

เด็กหญิงกรี๊ดร้องเสียงหลง เพราะคิดไม่ถึงว่าจะมีใครกล้าทำแบบนี้กับเธอได้

"ปล่อยนะ! นิ่งผู้หญิงน่าเกลียด ไม่อยากมีชีวิตอยู่ในโลกนี้แล้วไซ้ใหม่ รู้ไหมว่าฉันเป็นใคร" เด็กน้อยร้องด้วยความตกใจและพยายามดิ้นรนสุดกำลัง เมื่อเธอถูกตีครั้งแรกแล้วครั้งเล่า หยอดน้ำตาก็เริ่มเอ่อออกมาจากดวงตาเล็กๆ

"ถึงจะเป็นลูกสาวของเทวดาที่ไหน ฉันก็จะตีหนูแบบนี้แหละ เด็กเกเรสามารถสอนได้ด้วยคำพูด แต่เด็กชั่วร้ายอย่างหนูจะต้องใช้วิธีนี้" ฟางซวงซวงฟาดมีดลงไปไม่มียั้ง และพยายามจับเด็กหญิงที่ดิ้นพรวดด้วยความทุลักทุเล

ตั้งแต่เล็กจนโตหย่งซินไม่เคยถูกตีเลยสักครั้ง แล้วเธอจะรับการลงโทษด้วยวิธีนี้ได้อย่างไร เธอเคยชินเสียแล้วกับการที่ทุกคนดูเลเธอราวกับไซ้ในหิน ถึงแม้จะทำผิดแต่คนรอบกายเธอก็ยังคงต้องฝืนยิ้ม ไม่มีใครเคยเป็นอย่างผู้หญิงคนนี้อีกก่อนที่มาต่อว่าและลงไม้ลงมือเธอเพราะความหยาบคายและไร้มารยาทของเธอ

ราวกับว่าผู้หญิงคนนี้...เป็นห่วงเธอจริงๆ และไม่ได้คิดจะเข้าหาพ่อของเธอด้วย

ทันใดนั้นหัวใจของหย่งซินก็บังเกิดความรู้สึกประหลาด แต่ความเจ็บปวดจากบั้นท้ายกลับกลบความรู้สึกนั้นจน

เดียนซิน 21

หมด เด็กหญิงร้องไหยหวนราวหมูกเขียด และพยายาม
ดิ้นรนให้หลุดจากท่อนขาของฟางซวงซวง

"นอกจากจะไร้มารยาท หนูยังไม่รู้จักรักษาหนังสือด้วย
รู้ไหมว่ายังมีเด็กอีกหลายคนที่ไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือ
อย่างนี้ด้วยซ้ำ ทำไมหนูถึงไม่รู้จักรักษาของ" เฟลิงโทสะ
ของฟางซวงซวงเหมือนจะดับไม่ได้ง่ายๆ เพราะเมื่อไรที่เธอ
โกรธ สติสัมปชัญญะทุกอย่างจะหายไปทันที

ประตูห้องเซ็นสัญญาเปิดออก ผู้คนที่อยู่ในนั้นยืน
แข็งค้างด้วยความตกตะลึง สิ่งแรกที่พวกเขาเห็นคือหญิง
บ้าคนหนึ่งกำลังฟาดฝ่ามือลงบนร่างของเด็กน้อยที่กำลัง
ร้องไห้ด้วยความเจ็บปวด

ฟางซวงซวงชะงักเพราะนึกไม่ถึงว่าอยู่ๆ ประตูห้อง
เซ็นสัญญาจะถูกเปิดออก มือของเธอแข็งค้างอยู่กลางอากาศ
แล้วมองชายกลุ่มหนึ่งที่ยืนนิ่งอยู่หน้าห้องอย่างไม่รู้จะทำ
อย่างไรต่อไปดี

เมื่อผู้จัดการเห็นว่าเด็กที่ฟางซวงซวงกำลังลงโทษเป็น
ใครก็เริ่มเข้าอ่อนจะล้มพับ เพราะรับไม่ได้กับสถานการณ์
ตรงหน้า ก่อนที่เขาจะหมดสติ ดูเหมือนเขาจะเห็นเงิน
บำนาญกำลังบินออกจากกระเป๋าสตางค์ เขาเสียใจเหลือเกิน
ที่รับฟางซวงซวงเข้ามาทำงานในตอนนั้น เขาคิดไม่ถึงจริงๆ
ว่าผู้หญิงคนนี้จะกล้าลงมือกับนางฟ้าตัวน้อยของพระเจ้า

22 Hot Guy 01 หนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

แห่งบริษัทนี้ได้

เมื่อหยงซินมองเห็นตัวช่วยก็เริ่มต้นรณรงค์ครั้ง แล้ว พลิกตัวหนีให้หลุดพ้นจากฟางซวงซวงให้เร็วที่สุด เด็กน้อย โผเข้าไปกอดขาพ่อของตัวเองแล้วร้องไห้เสียงดัง "พ่อขา ผู้หญิงน่า... น่าเกลียดคน... คนนั้นตีหนู" น้ำตาไหลออกมา เหมือนเขื่อนแตกอาบใบหน้าเล็กๆ นั้น

ชายหนุ่มไม่ได้ยื่นมือออกไปปลอบโยนลูกสาว แต่ กลับตัวดีสายตาคมกริบไปยังร่างของฟางซวงซวง วินาทีที่ เขาจำเธอได้ นัยน์ตาสีดำก็หริ่เล็กลงทันที

ฟางซวงซวงชะงักและหน้าแดงเรื่อเพราะจำเหตุการณ์ ก่อนหน้านั้นได้ พ่อของเด็กหญิงก็คือคนที่เธอมีวาสนาได้ พบตรงหน้าประตูอาคารเดอะ แกรนด์ กรู๊ป แถมยังได้เห็น ชุดชั้นในรุ่นล่าสุดที่เธอเพิ่งไปสอยมาด้วย ดูจากผู้จัดการ ทั้งหลายที่ยืนรายล้อมเขาอยู่ ตำแหน่งของเขาจะไม่เบา เลยทีเดียว

"ทำไมถึงตีลูกผม" เขาถามด้วยน้ำเสียงนิ่งสนิท แต่ กลับให้ความรู้สึกเสียวสันหลังวาบ เขาไม่ได้รู้สึกโกรธ แต่ กลับประหลาดใจที่ผู้หญิงคนนั้นกล้าลงไม้ลงมือกับลูกสาว ของเขา

ลูกสาวของเขามีไอคิวสูงกว่าเด็กในวัยเดียวกันมาก และความฉลาดเหล่านั้นไม่ได้ใช้ในเฉพาะด้านการเรียน

เดียนซิน 23

เท่านั้น ยังใช้ในการกลั่นแกล้งคนอื่นๆ ด้วย แต่เป็นเพราะฐานะของเขาทำให้คนอื่นนั้นไม่กล้าแสดงความไม่พอใจ หย่งซินจึงยิ่งเหิมเกริมและก้าวร้าวมากขึ้นทุกวันจนไม่มีใครสามารถทำร้ายได้ และเขาเองก็ต้องมาพลอยปวดหัวกับการศึกษาของลูกอยู่อย่างนี้

"ก็ดูพฤติกรรมของลูกคุณสิ แบบนี้ใช้ได้ที่ไหนกัน" ฟางซวงซวงตอบพร้อมชูเศษกระดาษที่หย่งซินฉีกไปเมื่อครู "คุณควรจะสอนให้ลูกรู้จักทะนุถนอมหนังสือ รวมถึงกิริยามารยาทของลูกคุณด้วย ไม่อย่างนั้นแกจะกลายเป็นเด็กข้างถนนที่วันๆ รู้จักแต่พูดจาหยาบค้าย"

"ลูกผมไม่พูดคำหยาบ"

"เด็กอาจจะไม่พูดต่อหน้าคุณ แต่พออยู่กับฉัน ดูเหมือนจะพูดได้คล่องกว่าให้แก่ทองเอบีซีซะอีก" ความรู้สึกหัวน้ไหลประหลาดเมื่อตอนหลังพักกลางวันเข้ามาจู่โจมเธออีกครั้ง เธอพยายามสุดความสามารถในการพุ่งความสนใจทั้งหมดไปที่ปัญหาของหย่งซิน

มีเพียงเธอคนเดียวที่รู้ว่าตอนนี้ฝ่ามือของเธอมีเหงื่อซึมออกมาเต็มไปหมด ไม่รู้ว่าทำไมทุกครั้งที่เจอหน้าเขา จะต้องเกิดอาการประหลาดแบบนี้ด้วย เธอไม่กล้าสบตากับเขา แต่ประสาทการรับรู้กลับจับไวพอจะจับได้ว่าสายตาของเขากำลังไล่มองไปตามร่างกายของเธออีกครั้งโดยไม่ให้

24 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

พลาดไปแม่แต่จุดเดียว

ชายหนุ่มขมวดคิ้วแล้วตัวตวยตวยไปที่ลูกสาว

หยิ่งชินหลบสยตอยางคนท่รู้ตัวเองว่าผิด แต่ก็ยัง
ทำทำออดอ้อนร้องท่มร้องให้เหมือนเดิม "พ่อคะ อย่าไป
เชื่อท่ผู้หญิงคนน้ันพูดนะคะ" เด็กหญิงทำเสียงออดอ้อน
เพราะกลัวว่าพ่อของตนจะเชื่อคำของผู้หญิงคนอื่น

เขาขมวดคิ้วแน่น "ดูเหมือนว่าเขาจะพูดไม่ผิดนะ
มารยาทของลูกจะต้องปรับปรุงจริงๆ"

เขาเองก็รู้ดีว่าภายใต้ทำทางออดอ้อนออะเซาะของลูกสาว
ได้ซุกซ่อนความร้ายกาจอะไรไว้บ้าง ถึงแม่เด็กหญิงจะอายุ
เพียงเจ็ดขวบ แต่ก็รู้อะไรๆ มากมายจนเรียกได้ว่าเป็นเด็ก
แก่แดด และใช้อำนาจของคุณหนูใหญ่กดขี่คนอื่นๆ

"ถ้าคุณกำซบเรื่งนี้กับครูท่โรงเรียนก็น่าจะช่วยได้เยอะ
เด็กอายุขนาดนี้กำลังเรียนรู้อ่ลิ่งต่างๆ ได้ไว้" ฟางซวงซวง
เสนอแนะซ้ันมา ทันไदन้ันก็เห็นผู้จัดการของเธอส่งสยตวย
บายออยางเหมือนกำลังต้องการจะล่ือสารอะไรกับเธอ

เธอเอียงศีรษะด้วยความสงสัย เกือบจะหลดปาก
ถามออกไปแล้วว่่ากำล้ัมเนื่อไบหน้าของเขากำลังซ้กกระตุก
ออยู่หรือเปล่า

แต่ทันท่ที่ชายหนุ่มเอ่ยปากซ้ันอีกครั้ง ความสนใจ
ของเธอก็ไขว้ไขว้ไปหาเขาทันท่ ผู้ชายคนน้ันเกิดมาเพื่อเป็น

เดียนซิน 25

จุดสนใจจริงๆ เพราะเมื่อไรที่เขาพูด ทุกคนจะต้องหยุดเพื่อฟังเขา

นี่มันคนเผด็จการชัดๆ เผด็จการพอที่จะขึ้นเป็นพระราชาก็ได้เลยก็เดียว เขาทำให้ทุกคนไม่สามารถเบนสายตาไปจากเขา ต้องฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของเขาเท่านั้น

"ลูกผมไม่ได้เข้าโรงเรียน ผมจ้างครูพี่เลี้ยงมาสอนแทน แต่ก็ไม่มีใครมีความสามารถมากพอจะอบรมลูกผมได้สักคน" เขาก้าวขึ้นมาข้างหน้าโดยไม่สนใจท่อนแขนเล็กๆของลูกสาวที่เกาะขาเขาอยู่เลยแม้แต่น้อย

"ถ้าอย่างนั้นคุณก็ควรอยู่ใกล้ชิดเด็กให้มากขึ้น เพราะคำพูดของพ่อแม่จะมีผลต่อลูกมากที่สุด" ฟางซวงซวงคิดถึงกลยุทธ์ในการดูแลเด็กจากเนอสเซอรี่ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาแนะนำเขา

"ไม่ต้องให้เธอมายุ่งหรอก" หย่งซินตวาดด้วยความตกใจ เธอรักพ่อก็จริง แต่เธอก็กลัวพ่อของเธออยู่บ้าง ถ้าหากเธอเรียนในสิ่งที่พ่อสอนไม่รู้เรื่อง แล้วเธอจะสู้หน้าเขาได้อย่างไร

"หย่งซิน" เขาก็มหันมามองลูกสาวแล้วส่งเสียงปรามนึ่งๆ เพราะรู้ว่ามารยาทของลูกสาวย่ำแย่ขนาดไหน เขาทันหันไปมองฟางซวงซวง ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร ทำให้ทุกครั้งที่เขา มองเธอ หัวใจของเขาจะเกิดความรู้สึกตีๆ ขึ้น

26 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

มา เมื่อหันไปมองเธออีกครั้งเขาก็รู้สึกว่่าก้อหน้าแข็งที่ปิด
ผนึกหัวใจเขาก้่าล้งปรืออกจนความสุขสามารถผ่านเข้าไปได้

ระหว่างที่เขาก้่าล้งมองฟางซวงซวงอยู่่นั่นเอง ความคิด
หนึ่งก็แวบเข้ามาในสมอง เขาค่อยๆ คลี่ขี้มออกแล้วพูดว่่า
"คุณยีนดีที่จ้่ารับภาระอันยิ่งใหญ่นี้่ใหม่"

คนอื่นุ่ๆ ที่อยูู่่ในห้องนั้นพากันสูดลมหายใจเฮือกเมื่อ
ได้ยีนประโยคเมื่อครู่ ส่วนหยงซิ่นที่คูกเขาอยูู่่กับพื้นกลับ
อ้าปากกว้างมองพ่อของตนด้วยใบหน้าซีดขาว ตอนนั้นหัวใจ
ของเธอหล่นวูบไปอยูู่่ที่ตาตุ่ม เพราะรู้ดีว่่าเมื่อไรที่พ่อของ
เธอตัดสินใจ เขาจะไม่มีวันเปลี่ยนใจเด็ดขาด

นี่มันเรื่องอะไรกัน เธอเพิ่งจะไล่ครุพีเลี้ยงออกไป
คนหนึ่งก็มีอีกคนเข้ามาแทนที่ได้เร็วขนาดนี้่เลยงั้นหรือ
ผู้หญิงตรงหน้านอกจากจะแต่งตัวไม่ได้เรื่องแล้ว ยังพูดจา
กับเธอไม่เหมือนกับคนอื่นุ่ๆ แถมยังกล้าลงไม้ลงมือกับเธอ
อีก ถ้าให้ฟางซวงซวงมาเป็นครุพีเลี้ยงของเธอละก็ บั่นท้าย
เล็กๆ ของเธอคงได้ซ้่าเลือดซ้่าหนองแน่

ฟางซวงซวงเองก็ตกใจไม่แพ้คนอื่นุ่ๆ เพราะคิดไม่
ถึงว่่าจะได้รับข้อเสนอเช่นนี้ เธอตัวแข็งค้างแต่ก็พยายาม
ฝืนยิ้มออกมา

"ต้องขอภัยจริงๆ ค่ะที่ฉันท้่าองปฏิเสธข้อเสนอของ
คุณ ฉันท้่ายังมีงานมีการทำ ส่วนครุพีเลี้ยงของคุณหนูคงต้อง

เดียนซิน 27

ใช้คนที่ม่ประสบการณ์มากกว่านี้ แล้วเดอะ แกรนด์ ก็รู้ป
ก็ม่กกว่าห้ามพนักงานรับงานสองอย่าง" เธอเซ็ดเหั่งที่ไหล
มาตามแก้ม เริ่มสงสัยแล้วว่าตัวเองจะต้องเจอเรื่องยุ่งยาก
แน่ๆ

ชายหนุ่มหยักยิ้มอย่างเย่อหยิ่งและดูอันตรายซึ่งพอ
จะทำให้คนอื่นๆ ยอมยกธงขาวยอมแพ้เขาได้

"ง่ายมาก ตอนนี่คุณถูกไล่ออกแล้ว จากวันนี้เป็นต้น
ไปให้ไปรายงานตัวที่บ้านของผม ทำหน้าที่เป็นครูที่เลี้ยง
ให้ลูกสาวของผม" เขาพูดอย่างวางอำนาจจับก็สาวเท้าออก
จากห้องพักผ่อน โดยไม่รอฟังคำคัดค้านของใครทั้งสิ้น

ตอนแรกฟางซวงซวงยืนตัวแข็งที่อดด้วยความตกตะลึง
สติสัมปชัญญะทั้งหมดกำลังถูกเพลิงโทสะกัดกิน เธอไม่
เคยเจอใครที่เผด็จการขนาดนี้มาก่อน เขาถือดีอย่างไรถึง
ได้มาตัดสินชีวิตการทำงานของเธอแบบนี้ ไม่น่าสงสัยเลย
ว่าทำไมหยงซินถึงได้หยาบคายและเอาแต่ใจตัวเองขนาดนี้
ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้นซัดๆ!

"เดี๋ยวก่อน คุณถือดียังไงถึงมาไล่ฉันออก" เธอ
ตะโกนเสียงดังพร้อมกับพุ่งเข้าไปดึงข้อมือของเขาเอาไว้
"คุณรู้ไหมว่าฉันต้องลำบากขนาดไหนกว่าจะได้งานนี้มา ถึง
ฉันจะยังทำงานได้ไม่ค้อยดีก็เถอะ แต่ค้อยๆ เรียนรู้ไปก็ได้
คุณไม่มีสิทธิ์ไล่ฉันออก" เธอมองไปรอบๆ เพื่อขอความ

28 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

ช่วยเหลือ แต่สายตาที่ทุกคนส่งกลับมามีแต่ความสิ้นหวัง
เขาเซซังก็เฝ้าแล้วมองเธอด้วยหางตาเหมือนเธอเป็น
เพียงแมลงตัวเล็กๆ ที่ไม่มีความสำคัญ

"คุณฟาง เชื่อผมเถอะว่าทั้งบริษัทนี้ผมเป็นคนที่มี
สิทธิ์ไล่คุณออกได้มากที่สุด" เขาค่อยๆ ยื่นมือออกไปแตะ
ตรงกรมของเธอและค่อยๆ เซยขึ้น เขาบีบมันก่อนจะคลาย
มือออกแล้วพูดพร้อมรอยยิ้มเย็นเยือก "สำหรับพนักงาน
ที่เข้ามาทำงานบริษัทได้สองเดือนแต่กลับจำประธานบริษัท
ไม่ได้ ผมจะเก็บเอาไว้ทำงานต่อทำไม" พูดจบเขาก็ก้าวเท้า
ออกไปจากห้องทันที มีผู้จัดการฝ่ายต่างๆ วิ่งตามไปด้วย
ความกลัวเกรง

ฟางซวงซวงเข่าอ่อนทรุดตัวลงไปนั่งกับพรม แล้วมอง
ตามประตูที่ปิดลงด้วยความตื่นตระหนก คำพูดที่เขากล่าว
ก่อนจะเดินออกไปลอยวนเวียนอยู่ในหัวของเธอ หญิงสาว
คิดถึงคำพูดเหล่านั้นด้วยความหวาดผวา เหงื่อเย็นๆ ไหล
ออกมารวดเร็วกว่าน้ำตาของหยิ่งซินเสี่ยอีก

สัมผัสของเขาเมื่อครู่ทิ้งไอยู่นให้อ้อยอิงอยู่บนผิวของ
เธอ รวากับตั้งใจจะไม่ให้เธอสัมผัสสัมผัสของเขา

ในที่สุดหญิงสาวก็นึกออกว่าเคยเจอใบหน้าเย่อหยิ่ง
และดูดันนี้จากที่ไหน ก่อนหน้านี้เธอเคยเห็นรูปของเขาใน
จดหมายข่าวในบางครั้ง ดั้งนั้นเมื่อต้องมาเผชิญหน้ากัน

เดือนจีน 29

คนที่ลืมอย่างเธอจึงจำหน้าเขาไม่ได้ ฟางซวงซวงครางด้วยความเจ็บใจแล้วซุกหน้าลงกับฝ่ามือ

เขาคือหย่งเต๋อ ประธานบริษัทเดอะ แกรนด์ กรุ๊ป ผู้ชายมหัสจรรย์ที่สามารถกุมอำนาจในธุรกิจหลายๆประเภทได้ภายในไม่กี่ปี ว่ากันว่าเขามีห้วงการค้าในระดับอัจฉริยะ แล้วยังมีโชคอย่างไม่น่าเชื่อ เขาแทบจะไม่เคยมีเรื่องติดขัดทางธุรกิจเลย สิ่งที่เขาพูดคัดค้านลิทธิพลๆกับราชโองการ ไม่มีใครกล้าคัดค้านเขาเลยแม้แต่คนเดียว

"พระเจ้า นี่ฉันทำเรื่องแบบนี้ต่อหน้าเขาได้ยังไง!" หญิงสาวหน้าแดง และกำลังคิดจะแทรกแผ่นดินมุดหนีไปจากบริษัทแห่งนี้เสีย เพราะเธอไม่มีหน้าสู้เขาได้อีกแล้ว

แต่เธอไม่มีความกล้าพอที่จะหนีไป ไม่รู้เพราะอะไร เธอถึงรู้สึกว่าจะไม่ว่าใครก็ไม่สามารถหลุดลอดสายตาของหย่งเต๋อไปได้ แล้วเขาก็มีราชโองการให้เธอไปเป็นครูพี่เลี้ยง เธอจึงไม่มีทางปฏิเสธได้เลย

หยงซินยังคงกัตพันร็องให้อยู่ตรงนั้น ดวงตาใสแจ้วแพรวพรายเพราะหยดน้ำตาที่สะท้อนแสงไฟมองมาทางฟางซวงซวง พลังคิดว่าเธอจะต้องหาวิธีแก้เผ็ดนางมารร้ายคนนี้ได้ เธออุตสาหะไล่ครูพี่เลี้ยงไปแล้วตั้งหลายคน แล้วผู้หญิงคนนี้ก็ดูทั้งโง่ทั้งเข่อซ่า เธอเชื่อว่าคงใช้เวลาไม่นานในการจัดการกับครูพี่เลี้ยงคนใหม่

30 Hot Guy 01 หนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

แต่สิ่งที่เด็กน้อยคิดไม่ถึงก็คือแม่ฟางซวงซวงจะไม่
ฉลาด แต่คนไม่ฉลาดมักจะมีลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งคือ...
ความดีอื่น

บทที่ 2

ชีวิตคนเราก็เหมือนละครน้ำเน่าตรงที่ไร้แก่นสารและ
ไร้เหตุผล

ฟางซวงซวงกระพืดกระพืดลากกระเป๋าดูทางไป
ไว้ตรงมุมห้อง จากนั้นก็ทรุดตัวลงนั่งบนพรมด้วยความ
อ่อนเพลีย เธอค่อยๆ เปิดกระเป๋าดูทางออกพร้อมกับ
มองไปรอบๆ ห้อง

นี่คือห้องที่พ่อบ้านจัดเตรียมเอาไว้ให้ ถึงแม้จะเป็น
เพียงที่พักของครูพี่เลี้ยง แต่ความหรูหราที่ทำเอาเธอแทบ
จะลมจุกอก เพราะบ้านที่เธอเติบโตมาก็เป็นเพียงบ้าน
คนธรรมดา ไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะมีใครร่ำรวยได้ขนาดนี้

คุณหาสน์ของหย่งเต๋อตั้งอยู่บนที่ดินแถบชานเมืองซึ่ง
เขาซื้อที่ดินเอาไว้ทั้งหมดแล้วสร้างพระราชวังเอาไว้ท่ามกลาง

32 Hot Guy 01 หนุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

แมกไม้นานาพรรณ มีเพียงพนักงานระดับสูงเท่านั้นที่สามารถเข้าออกสถานที่แห่งนี้ได้ ซึ่งก็คือคณะผู้บริหารทั้งหลายเหล่าของเดอะ แกรนด์ กรุ๊ปนั่นเอง ส่วนคนอื่นๆ ก็ได้แต่ชะเง้อคอมอง และคาดเดาจากความทรูหราด้านนอกว่า ภายในจะเป็นอย่างไร

เมื่อเธอมาถึงที่นี่ก็เดินตามพอบ้านที่ท่าสีหน้าไร้อารมณ์เข้ามาในห้อง พอบ้านอายุราวห้าสิบกว่าปีมีมารยาทมากพอที่จะไม่แสดงสีหน้าประหลาดใจกับเครื่องแต่งกายของเธอ แต่แววตาของเขาก็แอบซ่อนความแปลกใจเอาไว้ว่าทำไมเจ้านายของเขาถึงได้เชิญผู้หญิงจิตชืดคนนี้เข้ามาในบ้านได้

เฟอร์นิเจอร์ที่อยู่ในห้องอันกว้างใหญ่นี้เป็นของคุณภาพชั้นเยี่ยม พรหมหนามุ่มปูดยวบมาจากหน้าประตูจนถึงตรงนี้ ตรงมุมห้องยังมีโต๊ะตัวเล็กๆ วางแจกันดอกไม้สดเอาไว้ บนเตียงสี่เสาไม้ปูที่นอนที่ถักทอด้วยไหมชั้นดี และชักจอนมีกลิ่นหอมอ่อนๆ ทำทางน่านอนเหลือเกิน

"คนคนนี้มีเงินเท่าไรกันแน่" เธอพูดกับตัวเอง และเริ่มจัดเสื้อผ้าที่อยู่ในกระเป๋าเข้าสู่ซึ่งมีขนาดใหญ่เกือบครึ่งห้อง และยังมีเสื้อผ้าผู้หญิงหลากหลายรูปแบบแขวนเอาไว้ทุกชุดล้วนเป็นเสื้อผ้าชุดใหม่ที่ยังไม่ได้แกะป้ายทั้งนั้น

ไม่รู้ทำไม พอหญิงสาวเห็นเสื้อผ้าพวกนี้แล้วถึงรู้สึกหงุดหงิดขึ้นมา เธอกวาดเสื้อผ้าเหล่านั้นไปไว้ด้านหนึ่ง

เดียนซิน 33

จนเหลือช่องว่างพอที่จะแขวนชุดสีที่มๆ ที่เธอใส่เป็นประจำเข้าไป จากนั้นก็ผลักบานประตูตู้สุดแรงเพราะไม่อยากให้เห็นเสื้อผ้าหุหุราพวกนั้นอีก

ไม่ใช่ว่าเธอไม่ชอบเสื้อผ้าสวยงามเหล่านั้น เพียงแต่ชุดราตรีที่อยู่ในตู้เหล่านั้นอาจจะเป็นของผู้หญิงคนก่อนๆ ของเขาก็เป็นได้ เธอจึงรู้สึกไม่ชอบใจขึ้นมา

"เธอกล้าเหยียบเข้ามาในบ้านของฉันจริงๆ ด้วย" เสียงเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยความเกลียดชังดังขึ้น หยิ่งซินเดินกอดหนังสือเล่มหนาเตอะเข้ามาในห้อง และค่อยๆ ทรวดตัวลงนั่งบนเบาะนุ่มไว้พนักพิง ดูสง่างามและเยอหยิ่งราวกับเจ้าหญิงน้อยๆ

"ฉันไม่มีทางเลือกอื่น พ่อของคุณหนูไล่ฉันออกจากงาน ถ้าฉันไม่มาเป็นครูที่เลี้ยงให้คุณตามที่เขาสั่ง ก็คงต้องกลับบ้านไปกินเงินสวัสดิการของคนตกงาน" ฟางซวงซวงบิตซี้เกียจก่อนค่อยๆ จัดการพับชุดนอนและชุดชั้นในที่นำมา

"อย่าพูดให้มันดูน่าสงสารขนาดนั้นเลย มีใครบ้างที่ไม่รู้ว่านี่มันก็เป็นแค่แผนการของเธอ เธอก็ไม่ต่างจากพวกที่หวังมาเกาะแข้งเกาะขาพ่อฉันหรอก แค่วิธีการไม่เหมือนพวกนั้นเท่านั้นเอง แต่สุดท้ายก็คือต้องการเรียกร้องความสนใจจากพ่อของฉัน แม้แต่เรื่องที่คุณตีฉันในห้องพักผ่อนนั้นก็แค่เป็นแผนการของเธอ" หยิ่งซินแค้นเสียงดูถูกแล้ว

34 Hot Guy 01 ทุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

พรังพรุถ้อยคำเสียดสีต่างๆ นานา แต่ดวงตากลับมอง
ชุดชั้นในลูกไม้ในมือของฟางซวงซวงด้วยความสงสัย

คิดไม่ถึงว่าผู้หญิงที่ดูเหม็นๆ คนนี้จะมีชุดชั้นในสวยๆ
แบบนี้กับคนอื่นด้วย สีสันสดใสทำให้เด็กหญิงมองไม่วางตา

ฟางซวงซวงยิ้มเจี้ยบๆ ให้กับพฤติกรรมของเด็กหญิง
แล้วจัดการกับเสื้อผ้าต่อไป เธอเห็นเด็กฉุนเฉียวเจ้าอารมณ์
แบบนี้มาเยอะ เด็กเหล่านี้ขาดความอบอุ่นจึงพยายาม
เรียกร้องความสนใจ ซึ่งมักจะใช้กิริยาหยาบกระด้างมา
ปกปิดความอ่อนแอของตน

สุดท้ายหยิ่งชินก็ทนไม่ได้ เด็กน้อยค่อยๆ วางหนังสือ
ในมือลงแล้วแอบหยิบบราตัวหนึ่งขึ้นมา มือเล็กลูบไล้ไป
ตามเนื้อผ้าชั้นดีและรู้สึกประหลาดใจไปพร้อมๆ กับอิจฉา
เธออาศัยจังหวะที่ฟางซวงซวงสนใจกับเรื่องอื่นยื่นมือไป
หยิบชุดกระโปรงโปรงบางมาทาบกับตัวเอง

"ชอบไหม" ฟางซวงซวงถามยิ้มๆ แต่ดวงตากลับเป็น
ประกายจ้า

หยิ่งชินตกใจจนสะดุ้งและเขวี้ยงชุดทิ้งด้วยความ
โมโห "ฉันไม่ชอบชุดโป๊ๆ ยั่วผู้ชายแบบนี้หรอก อีกอย่าง
คนอย่างฉันไม่จำเป็นต้องใช้ของพวกนี้ด้วย" เด็กหญิงชี้ไป
ที่รูปร่างโค้งเว้ามีสัดส่วนของฟางซวงซวง

ทั้งๆ ที่เธอถูกกว่าฟางซวงซวงทั้งอ้วนทั้งน่าเกลียด

เดือนจีน 35

แต่ถ้าให้พูดตามความเห็นจริงๆ ภายใต้อิทธิพลอำนาจเกลียดพวกนั้น มีรูปร่างงดงามซ่อนอยู่ ถึงแม้จะไม่ได้ผอมกะหร่องเหมือนอย่างที่กำลังนิยม แต่นั่นนุ่มๆ นั้นน่าหลงใหลมากกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้นถูกปกปิดจนมิดชิด แม้แต่ฟางซวงซวงก็คงจะ
ไม่รู้ถึงความงดงามที่แท้จริงของตัวเอง

ฟางซวงซวงอมยิ้มแล้วเก็บเสื้อผ้าใส่ตู้ "อีกไม่กี่ปีคุณก็จะกลายเป็นสาวน้อย พอถึงตอนนั้นธรรมชาติก็จะทำให้คุณกลายเป็นผู้ใหญ่เอง" หญิงสาวก้มลงจัดของ ทันใดนั้นมือเล็กๆ ก็เอื้อมมาวางบนหน้าอกของเธอ หญิงสาวกระโดดหลบด้วยความตกใจ

"ฉันจะมีอย่างเธอหรือเปล่า จะมีอย่างนี้ได้จริงๆ เหรอ" หย่งซินถามด้วยความไม่สบายใจ

"พอถึงเวลา เด็กผู้หญิงก็จะเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ" ฟางซวงซวงยังคงเอาแขนไขว้กันปกป้องหน้าอกไว้ เธอไม่เคยถูกใครสัมผัสตรงจุดนี้มาก่อน และคิดไม่ถึงด้วยว่าคนแรกที่ได้จับจะเป็นเด็กน้อยอายุเพียงเจ็ดขวบ

"ฉันจะมีได้จริงๆ เหรอ" หย่งซินถามพร้อมกับก้มลงมองแผ่นอกราบเรียบของตัวเอง

"จริงสิ คนปกติก็เป็นแบบนี้ทั้งนั้นแหละ" ฟางซวงซวงดูออกว่าเด็กน้อยกำลังกังวล จึงอดไม่ได้ที่จะยื่นมือออกไปลูบศีรษะด้วยความอ่อนโยน "การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เป็น

36 Hot Guy 01 ทบุมร้าย... เจ้าชายอสูร

เรื่องมหัศจรรย์ พอถึงเวลา เด็กหญิงตัวเล็กๆ ก็จะกลายร่างเป็นสาวน้อยเหมือนมีใครมาร่ายมนตร์ใส่"

"แต่ฉันไม่ใช่คนธรรมดา นะ ใครๆ ก็บอกว่าฉันเป็นคนพิเศษมาตั้งแต่เด็กแล้ว" หย่งซินกัดริมฝีปาก เซ็ดหน้าด้วยความเย่อหยิ่งเพื่อปกปิดความอ่อนแอเอาไว้

ความฉลาดหลักแหลมของเธอมักจะได้รับความสนใจเสมอ แต่แววตาของคนเหล่านั้นกลับมองเธอเหมือนมองตัวประหลาด ความเย่อหยิ่งของหนู้อยส่วนหนึ่งมาจากพ่อของเธอ และอีกส่วนหนึ่งสร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องตัวเอง

"ไม่ต้องกังวลหรอก ถึงคุณฉลาดเป็นพิเศษขนาดไหนก็ต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ด้วยกันทั้งนั้น" ฟางซวงซวงก้มตัวลงมองตาเด็กหญิงราวกับจะให้คำมั่นสัญญา

หย่งซินปิดมือของหญิงสาวออกจากราวกับถูกไฟลวก จากนั้นก็คว้าหนังสือกลับขึ้นมาแนบอก ทำทางอ่อนแอเมื่อครู่หายไปหมดแล้ว เพราะเด็กน้อยได้สร้างกำแพงขึ้นมาป้องกันตัวเองใหม่อีกครั้ง

"ใครกังวลกัน ฉันไม่ได้กังวลสักหน่อย ฉันแค่กำลังจะบอกเธอว่าฉันคือคนพิเศษ ส่วนเธอก็เป็นแค่ผู้หญิงที่มีแต่หน้าอกไม่มีสมอง ไม่สมควรจะมาเป็นครูพี่เลี้ยงของฉัน" คำพูดร้ายกาจพรั่งพรูออกมาจากปากของหย่งซิน ดวงตาของเด็กน้อยจ้องฟางซวงซวงราวกับจะกินเลือดกินเนื้อ เธอ

เดียนซิน 37

พยายามก้าวร้าวมากกว่าปกติ เพราะเมื่อครูนี้นี้ตัวเองได้
เปิดเผยความอ่อนแอออกไป

ฟางซวงซวงถอนหายใจด้วยความเหนื่อยหน่าย
"ตอนแรกก็บอกว่าทั้งอ้วนทั้งน่าเกลียด ตอนนี่กลายเป็น
ผู้หญิงที่มีแต่หน้าอกไม่มีสมอง แต่อย่างน้อยก็ถือว่า
คำวิจารณ์ดีขึ้นหน่อยหนึ่ง เพราะอย่างน้อยคุณก็ยอมรับว่า
ฉันมีหน้าอก" หญิงสาวพึมพำกับตัวเอง เพราะรู้ตั้งแต่แรก
แล้วว่าการรับมือกับหยิ่งซินต้องไม่ใช่เรื่องง่ายแน่ๆ

หยิ่งซินขมวดคิ้วด้วยความไม่พอใจ เธออยากจะไล่
ฟางซวงซวงออกจากบ้านไปให้เร็วที่สุด อยากจะกลั่นแกล้ง
จนอีกฝ่ายยอมถอยด้วยความจำนน แต่ไหนแต่ไรมา
เด็กน้อยไม่เคยเจอครูพี่เลี้ยงที่สามารถตอบคำถามที่เธอหา
ไม่ได้ในหนังสือมาก่อน เพราะส่วนใหญ่ผู้หญิงเหล่านั้นมัก
จะถามถึงพ่อของเธอมากกว่า

ที่เธอเกรี้ยวกราดเป็นเพราะต้องการลบภาพเด็กน้อย
ที่พึ่งพาผู้ใหญ่เมื่อครูนี้นี้ให้หมด เธอไม่อยากพึ่งพาใครทั้งนั้น
เพราะกลัวว่าวันหนึ่งคนอื่นจะกลับมาทำร้ายตัวเอง

เธอตัดสินใจแล้วว่าจะใช้วิธีรุนแรงเพื่อไล่ฟางซวงซวง
ออกไปจากบ้านให้เร็วที่สุด

"เธอสอนอะไรฉันไม่ได้หรอก สมองของฉันใหญ่กว่า
ของเธออย่างน้อยก็สองเท่า ฉันสามารถพูด อ่าน เขียนได้

38 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

ถึงสามภาษา สามารถถกเถียงวิชาการกับคนระดับศาสตราจารย์ ฉันสามารถเสนอแนะข้อคิดเห็นให้กับบริษัทของพ่อได้ เธอเทียบไม่ได้แม้แต่เส้นผมของฉันด้วยซ้ำ" เด็กหญิงร่ายคำพูดที่เคยทำให้คนมากมายตกใจอย่างโอหัง

ฟางซวงซวงทำเพียงแค่อะลิดหัวเท่านั้น "อย่างอื่นไม่ต้องพูดถึงหรอก แต่มารยาทของคุณจะต้องปรับปรุงจริงๆ ฉันคิดว่าที่พ่อของคุณให้ฉันมาที่นี่ก็เพราะรู้ว่ามารยาทของคุณแย่มากเกินไป" หญิงสาวไม่ยอมแพ้ง่ายๆ อย่างนั้นหรอก

หย่งซินโกรธจนกระต๊อบเท้าเราๆ หนูน้อยผลัดประตูออกพร้อมๆ กับตะโกนว่า "ฉันไม่ต้องการให้ใครมาสอนฉันเก่งมากพออยู่แล้ว!" เด็กหญิงเปิดประตูเตรียมก้าวออกจากห้อง แต่พอบานประตูเปิดออกก็กระแทกหน้าพ่อบ้านที่มาแอบฟังอยู่หน้าห้องจนหงายหลัง

"คุณหนูครับ ถึงเวลาดื่มน้ำชายามบ่ายแล้ว" พ่อบ้านผสมสีดอกเลาลูกชิ้นเย็นอย่างสง่างาม เขายังคงรักษาสีหน้าสุขุมพร้อมกับปิดฝู่นบนแขนเสื้อ

ฟางซวงซวงมองพ่อบ้านอย่างไม่อยากเชื่อสายตาว่าชายผู้นี้จะทำเรื่องแบบนี้ได้ เพราะครั้งแรกที่เห็นสีหน้าไร้ความรู้สึกของพ่อบ้าน เธอยังคิดว่าเขาเป็นชายวัยกลางคนที่เข้มงวด คิดไม่ถึงว่าจะชอบมาแอบฟังคนอื่นคุยกันแบบนี้ด้วย

หย่งซินชะงัก จ้องพ่อบ้านด้วยสีหน้าโกรธขี้ง จากนั้น

เดียนซิน 39

ก็เดินกอดหนังสือเล่มโตตรงออกไปที่ระเบียงทางเดิน เด็กน้อยตัดสินใจแล้วว่าจะต้องทำให้ฟางซวงซวงยอมแพ้ให้ได้ ต้องทำให้ผู้หญิงคนนั้นรู้สึกรู้สีกว่าการจะเข้ามาเป็นครูพี่เลี้ยงของบ้านตระกูลหย่งนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย

ส่วนพ่อบ้านก็โค้งตัวให้ฟางซวงซวงอย่างงดงาม จากนั้นก็เดินตามหย่งซินออกไปจากห้อง ก่อนที่เขาจะปิดประตู เขามองหญิงสาวด้วยแวตาสงใจ

ในที่สุดบ้านตระกูลหย่งที่แสนจะเงียบเหงาและน่าเบื่อก็จะมีเรื่องน่าสนใจเกิดขึ้นเสียที พ่อบ้านตัดสินใจแล้วว่าจากวันนี้เป็นต้นไป เขาจะต้องเป็นคนทำความสะอาดประตูทุกบานในคฤหาสน์หลังนี้ด้วยตัวเอง เพื่อจะได้ติดตามเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้อย่างใกล้ชิดที่สุด

ใครที่ได้มีประสบการณ์ในการเป็นครูพี่เลี้ยงของบ้านตระกูลหย่งล่ะก็ จะต้องรู้สึกนับถือในความอดทนอดกลั้นของตัวเองอย่างที่สุด

เด็กหญิงมีความรู้สึกจริงจังในศาสตร์รอบตัว ทั้งยังเย่อหยิ่งในความรู้นั้น ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้ฟางซวงซวงจะพร่าบ่นอะไรไปมากมายจนดูเหมือนจะสามารถควบคุมพฤติกรรมของหย่งซินได้แล้ว แต่ระหว่างการเรียนวิชาสามัญหญิงสาวกลับทำได้แค่นั่งอยู่อีกด้าน มองดูเด็กน้อยรำเรียน

40 Hot Guy 01 ทนุ่บร้าย... เจ้าชายอสูร

วิชาการยากๆ เหล่านั้น แล้วเพลอหลับหลับหงกไปไม่รู้ที่รอบ
ต่อที่รอบ

"ถึงจะฟังไม่รู้เรื่อง แต่อย่างน้อยเธอก็น่าจะทำเป็นยุ่ง
บ้างสิ ไม่อย่างนั้นคนอื่นๆ ก็รู้หมดพอดีว่าเธอรับแต่เงินเดือน
แต่ไม่ยอมทำงาน" หย่งซินเงยหน้า เริ่มแผนการที่หนึ่งทันที
เด็กน้อยยิ้มเย้นให้ฟางซวงซวงแล้วพูดว่า "ฉันหิวน้ำ ไป
รินน้ำชามาสิ" เธอออกคำสั่ง

ฟางซวงซวงเลิกคิ้วสูงแล้วเดินออกมาจากห้องหนังสือ
แต่ในขณะที่กำลังก้าวออกจากห้องนั่นเอง เธอเกือบจะชน
เข้าไปกับพ่อบ้านที่กำลังทำท่าเซ็ดประตูที่ความจริงแล้ว
กำลังเสี่ยหูคอยแอบฟังอยู่

"พ่อบ้านโม้!" หญิงสาวร้องเสียงหลง

พ่อบ้านหงายหลังล้มลงอีกครั้ง แต่ท่าทางยังคง
สง่างามไม่เปลี่ยนแปลง เขาค่อยๆ ลุกขึ้นยืน "แก้วชาและ
ใบชาอยู่ในห้องครัว คุณฟางสามารถบอกให้เด็กรับใช้ไป
จัดการมาให้ได้" เขาอธิบายให้หญิงสาวฟังอย่างละเอียด
ก่อนจะก้มหน้าทำความเคารพ

ฟางซวงซวงจ้องตาโตด้วยความประหลาดใจ แต่ใน
เมื่อคนที่แอบฟังทำท่าไม่รู้ไม่ชี้ เธอก็ไม่สามารถเอาผิดกับ
เขาได้ จึงได้แต่เดินไปห้องครัวตามที่พ่อบ้านบอก

หย่งซินมองตามหญิงสาวที่เธอเรียกใช้ราวกับคนรับใช้

เดียนซิน 41

แต่หญิงสาวกลับทำตามโดยไม่มีอาการกระพืดกระพืด ตันไฉนนั้นดวงตากลมโตของเด็กน้อยก็เป็นประกายเจ้าเล่ห์ เพราะแผนการหนึ่งแวบขึ้นมาในหัวสมอง เธอวางเครื่องคอมพิวเตอร์ในมือลง แล้วรีบวิ่งตามหลังฟางซวงซวงเข้าไปหยิบกาแพ่ที่ดีที่สุดในบ้านออกมาก่อนที่หญิงสาวจะไปถึงห้องครัว

"คุณบอกว่าจะเติมน้ำชาไม่ใช่เหรอ" ฟางซวงซวงเล็ก คิ้วมองเด็กหญิง หลายวันมานี้เธอชินเสียแล้วที่หย่งซินชอบเปลี่ยนใจกะทันหันโดยไม่มีเหตุผล ไม่รู้เป็นเพราะความรู้สึกของเธอช้า หรือเธอใจกว้างเกินไปแน่ แต่ไม่ว่าเด็กหญิงจะกลั่นแกล้งเธออย่างไร เธอก็ไม่เคยเก็บมาใส่ใจ

หญิงสาวไม่เคยคิดว่าตนจะเหมาะกับการเป็นครูพี่เลี้ยง ถึงแม้ว่าการดูแลเด็กๆ ที่ส่งเสียงวิ่งเล่นเจียวจิวที่เนอสเซอรี่ จะง่ายเหมือนปอกกล้วยสำหรับเธอ แต่การรับผิดชอบความเป็นอยู่และความรู้ของเด็กอัจฉริยะคนหนึ่งไม่ใช่สิ่งที่เธอเชี่ยวชาญเลยสักนิด หลายวันมานี้หญิงสาวทิ้งกับความฉลาดเฉลียวของเด็กน้อย และเธอก็รู้ว่าตัวเองไม่มีคุณสมบัติในการเป็นครูพี่เลี้ยงตามที่หย่งซินเคยบอกเธอเมื่อก่อนหน้านี้

"ฉันเปลี่ยนใจแล้ว" หย่งซินเซิดหน้าตอบ จากนั้นก็ไล่คนรับใช้ออกไปจากห้องครัวก่อนลงมือต้มกาแพ่ด้วยตัวเอง

42 Hot Guy 01 ทุ่มร้าย... เจ้าชายอสูร

ไม่นานนักกลิ่นกาแพก็หอมอบอวลไปทั้งห้องครัว

"เด็กๆ ไม่ควรดื่มกาแพ เพราะไม่ดีต่อสุขภาพ" ฟางซวงซวงพูดขึ้น และคิดจะเข้าไปตักกาแพแทนหยิ่งซิน เพราะกลัวว่าเด็กน้อยจะทำกาแพร้อนๆ ลวกมือ และเพราะขนาดของห้องครัวยังใหญ่มากทั้งสองจึงยืนอยู่ห่างจากกัน ทำให้หญิงสาวมองเห็นเพียงเงาร่างของหยิ่งซินที่อยู่หลังเครื่องทำกาแพ

หยิ่งซินโบกมือโบกมือห้ามหญิงสาวเข้าใกล้ "ฉันไม่ได้จะดื่มเอง จะเอาไปให้พ่อกับพวกคุณเอาต่างหาก" ดวงตาเป็นประกายของเด็กน้อยซุกซ่อนแผนการเอาไว้ เธอคิดจะทำให้ฟางซวงซวงเสียหน้าจนไม่มีหน้าจะอยู่ที่นั่นอีกต่อไป

วันนี้คณะผู้บริหารระดับสูงทั้งหลายเข้ามาประชุมที่บ้านกับพ่อของเธอ ถ้าหากทำให้ฟางซวงซวงขายหน้าในวันนี้ พ่อของเธอก็จะยิ่งโกรธมากขึ้นจนไล่ตะเพิดหญิงสาวออกจากบ้าน ช่างเป็นฉากจบที่สวยงามไม่มีที่ติเลยจริงๆ

ฟางซวงซวงยิ้มน้อยๆ รู้สึกดีที่หยิ่งซินรู้จักเอาใจใส่พ่อของตน ถึงแม้จะเป็นคุณหนูตระกูลใหญ่ แต่ก็สามารถตักกาแพไปให้พ่อได้ "ถ้าพ่อของคุณได้ดื่มกาแพที่คุณดื่ม จะต้อดีใจมากแน่ๆ" หญิงสาวพูดด้วยความดีใจ ทันใดนั้นมือของเด็กหญิงที่กำลังจัดการกับกาแพอยู่ก็ชะงัก

"ไม่หรวก เพราะพ่อจะโกรธ โกรธจนอาละวาด

เดียนซิน 43

เหมือนสัตว์ป่า" หย่งซินพิมพ์เสียงแผ่วเบา จากนั้นก็เติมเครื่องปรุงใส่เข้าไปในกาแฟ ทำให้ของเหลวสีดำที่กลมกล่อมอยู่แล้วมีรสชาติเพิ่มมากขึ้นไปอีก

เมื่อคิดถึงตอนที่พ่อและคุณอาคนอื่นๆ ดื่มกาแฟนี้เข้าไป หย่งซินก็ต้องใช้ความพยายามสุดฤทธิ์ในการควบคุมสีหน้าของตัวเอง

เวลาผ่านไปนานกว่าหย่งซินจะสามารถควบคุมสีหน้าให้กลับมาเป็นปกติได้ ซึ่งจริงๆ แล้วหย่งซินอยากจะลงไปหัวเราะก๊องบนพื้นด้วยซ้ำ

"แต่ถ้าพ่อรู้ว่าฉันยังไม่ทันเรียนหนังสือเสร็จก็วิ่งมาซังกาแฟแบบนี้จะต้องโกรธมากแน่ๆ เธอช่วยยกกาแฟเข้าไปให้ฉันหน่อยได้ไหม แล้วอย่าบอกพ่อล่ะว่าฉันเป็นคนซง" เด็กน้อยทำท่าทำได้เพียงสาอ้อนวอน แถมยังกะพริบตาพริบตา ร้องขอความเห็นใจ

นี่เป็นไม้ตายของหย่งซิน ไม่มีใครสามารถปฏิเสธสายตาแบบนี้ได้เลยสักคน ถึงแม้จะมีเพียงพ่อของเธอเท่านั้นที่ไม่หลงกล แต่คุณอาทั้งหลายต่างพ่ายแพ้กับสายตาของเธอแบบนี้มาหมดแล้ว

โดยเฉพาะฟางซวงซวงที่ไม่เคยรู้มาก่อนว่าโลกใบนี้มีเด็กน้อยที่เจ้าเล่ห์ขนาดนี้อยู่ด้วย เมื่อหญิงสาวเห็นสายตาอ้อนเข้าก็ใจอ่อน และเชื่อคำพูดของหย่งซินทันที

44 Hot Guy 01 ทบุมร้าย... เจ้าชายอสูร

"เขาจะต้องดีใจมากแน่ๆ ไม่มีทางที่เขาจะดูที่คุณโดดเรียนมาซงกาแพให้เขาหรอก" ฟางซวงซวงพูดอย่างอ่อนโยนจากนั้นก็รีบถาดมา กาแฟสี่ถ้วยที่อยู่ในถาดกระชอกไปมา อยู่ในถ้วยตามแรงถือ

หยิ่งซินก็มึนหน้าทำทางเหมือนกำลังเศร้าใจ แต่จริงๆ หนูน้อยกำลังกลั่นหัวเราะอย่างสุดความสามารถ

"พ่อไม่สนใจเรื่องนั้น เขาสนใจแต่ผลการเรียนเท่านั้น" เด็กน้อยแกลิ่งทำเป็นสะอึกสะอื้น มือเล็กๆ รีบผลักฟางซวงซวงให้ออกจากห้องครัว "เธอรีบเอากาแฟไปส่งดีกว่า ไม่อย่างนั้นจะเย็นหมด"

ถ้าหากฟางซวงซวงยังไม่ยอมออกไปล่ะก็ เธอจะกลั่นหัวเราะเอาไว้ไม่อยู่แล้วนะ

ฟางซวงซวงพยักหน้า เธอยังรู้สึกเอ็นดูเด็กน้อยอยู่เลย หญิงสาวยกถาดเดินไปยังห้องหนังสือของเจ้านาย

จนกระทั่งฟางซวงซวงออกไปจากห้องครัว หยิ่งซินก็เงยหน้าขึ้นทันที "ลูงโม!" เธอร้องเรียกเสียงแรงเร็ว

พ่อบ้านปรากฏตัวขึ้นหน้าประตูทันที และดูเหมือนเขาจะแอบนั่งอยู่ตรงนั้นมานานแล้ว "ครับ คุณหนู" เขาโค้งคำนับทำความเคารพ

หยิ่งซินก็ยิ้มอย่างแจ่มใส "อยากดูอะไรดี? ก็รีบไปยืนรออยู่ที่ห้องหนังสือของพ่อสิ รับประทานได้เลยว่าจะ

เดียนซิน 45

ได้เห็นพ่อโมโหจนไล่ตะเพิดครูพี่เลี้ยงนำเกลียดคนนั้นแน่"

"คุณหนูครับ ไม่ต้องพูดขนาดนั้นก็ได้อ" พ่อบ้านเตือนอย่างนบหนอบ

"ลุงไม่กล้าไม่เชื่อฉันนั้นหรอก"

"ไม่กล้าครับ" พ่อบ้านไม่มีแก๊ใจจะต่อล้อต่อเถียงกับหยงซินอีกต่อไป เขารีบสาวเท้าไปทางห้องหนังสือเจ้านายอย่างว่องไว

เขาเองก็ไม่อยากพลาดฉากสนุกๆ แบบนี้เหมือนกัน

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)